

Pismo to wychodzi codziennie
oprócz świąt uroczystych,
niezwolnie o godz. 4
po południu w drukarni
ST. GIEŚKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:
Kwartalna.....złp. 12.
Miesięczna..... „ 5.
Dziur pojedynczy...gr. 10.
Za domię: od wierz. 5. 15.

Prasa Krakowska

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 0 ^o g.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
7	273. 718	+ 14.0	+ 9.0	Zachodni słaby	Pochmurno	Deszcz
7 12	„ 4. 362	13.7	7.2	„ średni	„ „	Deszcz
3	„ 4. 386	16 1	8.0	„ słaby	„ „	
0	„ 4. 734	+ 11.6	+ 6 3	„ „	„ „	Deszcz.

Część Urzędowa.

KRAKÓW.

Ceny zboża w 4rech gatunkach sprzedawane na targowicy w Kleparzu.

Dnia 6 i 7 Sierpnia 1832. r.	1.		2.		3.		4.	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy..	20	15 18	—	—	16	15 13	—	—
— Zyta.....	12	15 11	15	—	9	15 9	—	—
— Jęczmien..	10	— 9	15	—	8	—	—	—
— Owsa.....	8	— 7	21	—	7	15 7	12	—
— Grochu....	11	— 10	—	—	8	—	—	—
— Jagiel.....	25	— 24	—	—	22	—	21	—
— Rzepaku...	22	15 18	17	—	—	—	—	—

LOTERYA KRAJOWA.

W 515 ciągnięciu dnia 8. Sierpnia 1832 roku, w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały numera następujące:

60. — 82. — 78. — 25. — 63.

Przyszłe 516 ciągnięcie przypada dnia 16 Sierpnia 1832 roku.

Część nieurzędowa.

WIADOMOSCI z POCZTY W CZORAJSEJ.

PARYŻ 26 Lipca.

Nadeszła tu wiadomość przez Madryt do d. 15 b. m. z Lizbony, której są następujące szczegóły: » Jak tylko Don Miguel dowiedział się o wylądowaniu Don Pedra, zwołał natychmiast radę ministrów, dla naradzenia się nad środkami obrony. Po skończonej naradzie, wysłano z głównej kwatery Cochias, officerów ordynansów, do jenerałów dowodzących czterema dywizjami wojska obrony, (*armée de defense*.) z zaproszeniem do Cachias, gdzie odbyła się wielka rada wojenna, skutkiem której dowódzca dywizji stojącej na lewym brzegu Tagu, odebrał rozkaz aby pozostawiwszy nieco ludzi, do obsadzenia usypanych tam oszańcowań Almada i Setuba, opuścił tamtejszą okolicę i udał się do Lizbony, dla złuzowania korpusów będących w marszu ku północy. Z dywizji wojska, stojącego na prawym brzegu Tagu w zdluż *nadmorszczyzna* do Leiry, dwie odebrały rozkaz wyruszenia do Koimbry; przednia dywizja udała się natychmiast w pochód, dru-

ga miała nazajutrz pójść za nią.— Don Miguel miał zamiar osobiście udać się do woyska.— Sądzą w Lizbonie, że nad rzeką Mondego, przyjdzie do stanowczej bitwy.

Program uroczystości lipcowey obejmuje między innemi, wyposażenie 16 dzwiewcząt należących do tych rodzin, które w lipcowych dniach 1830 i w czerwcowych 1832 należały do boju.— W pierwszym dniu (27go) rozdawane będą ludowi rozmaite jedzenia; nad drugi dzień (28go) będą publiczne igrzyska od dwunastey wpołudnie aż do północy; trzeciego dnia, (29go.) odbędzie się wielka rewija gwardyi narodowych i woyska linijowego osady paryzkiej, przez króla. Wszystkie widowiska w teatrach będą bezpłatne; dane będą sztuczne ognie, nakoniec illuminacya Panteonu i wszystkich gmachów publicznych.

Zaślubienie królowy Ludwiki Marji z królem Belgijów, nastąpi dnia 9 sierpnia w pałacu Compiègne. Dwór, ma w dniu 28 opuścić pałac St. Cloud, dwa dni przepędzić w Tullierkach, a potem przenieść się na letnie mieszkanie do Neuilly.

(*) Znany publicysta xiądz Pradt, wydał w dzienniku *Ami de la Charte* nowy artykuł polityczny, t. s. uchwały związku niemieckiego, przeciw tamtejszym rozruchom i swawoli druku. »Niemcy, powiada autor, mają swoje stanowcze prawa; składają one jedną całość;— niebezpieczeństwo jednego, służy drugiemu za przestrożę;— każdy w niebezpieczeństwie swojego sprzymierzeńca, znajduje własne.— Trzeba to wyznać, że przywiązanie do zasad liberalnych, nie może nas nakłonić do zaparcia, iż napaść z jednej strony była tak wielką, że musiała wywołać energiczny opór z przeciwej. Nie dziełemy bynajmniej loiki tych rewolucyonistów, którzy krzyczą na zgwałcenie praw dla tego, że im zwiżniono ich plany. Chcą oni, ażeby im wolno było wszystkich napadać, a napadnionym zaprzeczają prawa obrony; ten nowy rodzaj praw publicznych, nie jest jeszcze nigdzie przyjęty i byź nie może.— W matematyce odpowiadają sobie kąty przeciwległe; w polityce i wojnie, środki obrony muszą być odpowiednie środkom napaści.— Gwałt, pociąga za sobą użycie gwałtu, a prawodawcza siła, wznaga się w miarę wzrastania zaburzeń; takie jest prawo natury.— Burke

mówi: »Skoro poddani stają się z zasady rokoszanami,— panujący staje się tyranem z systematu.— Tyranija tyle zapewne warta co i fakeye; jedne równie jak drugie istnieć nie mogą.— Komuż przypisać to wszystko co zaszło dziś w Frankforcie?— Oto, *naprzód* owej propagandzie, która od dwóch lat, ogień podziemny pod wszystkimi tronami utrzymywała w Europie, który w dwudziestu miejscach wybuchnął, i w swoim wyrachowanym biegu, z małego przyszedł do wielkiego, zacząwszy od obalania małych księstw w Niemczech i we Włoszech; aby potem rzucił się na wielkie mocarstwa. Postęp ten tak był widoczny, że nie można już było spuszczać się na pobłażanie; potrzeba było upaść, albo dać odpór;— *potóm* jawney dążności we wszystkich izbach seymowych niemieckich, do wzniesienia się na najwyższy szczebel przewagi, podbicia pod swoje wadzę panujących, zrobienia ich działalności podrzędą, zamiast co by z natury rzeczy, pozostała przy najwyższem znaczeniu; — *potrzebie*, nadużyciu wolności druku, która już żadnych granic znać nie chciała.— Trzymaliż się izby w granicach prawdziwego porządku reprezentacyjnego? — Trybuny niemieckie, osądziły za piękną rzecz, naśladować opozycyą trybun francuzkich. Na toż były monarchije reprezentacyjne przyjęte, aby im żądania po żądaniach narzucać, ustąpien po ustąpieniach wymagać, aby nąd głową członków rządu trzymać ciągle wzniesiony miecz, i ohydzać ich, nieustającą wzgardą i szyderstwami? — Unikałaz wolność druku niemiecka, szkodliwego naśladownictwa; odpowiedziałaz tey myśli, jaka jest do prawdziwey wolności przywiązana? Do czegoż to ta wolność służy, czy do szerzenia światła, czy do wzniesienia pożaru? Niełgnęłaz ona bardziej do namiętności niż rozumu? Cóż u niey było świętego? Czyliż przez jey upowszechnienie złe niestawało się szkodliwszém?

»Rozpusta ludzi bez zastanowienia, spowodowała uchwałę seymu w Franfurcie. Potrzeba skutecznego hamulca, stała się nieodzowną. Niechayże teraz wolność, podziękuje za niego, najgorliwszym swym przyjacielom. Zamiast nadania jey postępu na właściwym gościńcu, sprawiono, że się w tył cofnąć musiała. Od lipca 1830, sekta jey fanatyków, uroiła sobie mniemanie, że rewolucya francuzka, jest rewolucyą towarzyską całego

(*) Z Dostrzegacza austriackiego.

świata, że potrzeba ją w ruch wprowadzić, ażeby wszystko zburzyć, zmienić, przekształcić i z korzeniem wytepić. — Z tąd owe skutki rozruchów we Francyi, aby opanować na swój rachunek władzę, przy której dopiero posiadaniu, uskuteczniłoby wielkie dzieło; ztąd ów szereg pomysłnych i zwichnionych rewolucyi w obcych krajach, na nowy model działających; ludzie ci, niezgodność swoich mniemań z resztą świata, wyraźnie objawili. Rewolucya lipcowa, nie miała przecież nic wspólnego z ogólnym systematem zaczepnego działania. Szło tam tylko o wewnętrzny stan Francyi, nie o sprawę całego świata.

»W Rzymie, (powiada dziennik *Temps*,) rozstrzygali trybunowie spory, pomiędzy senatem i ludem; my jesteście, (mówi więc,) trybunami Europy, i wszystkie ludy dążące do wolności, naszymi są klientami.« — W Rzymie szczególne prawo, nadawało tę powagę trybunom. — A kiedyż to Europa udzieliła ją Francyi! — Każdy wiersz tego dziennika, jest wyzywaniem do wojny, to jest do tego, co najbardziej interess Francyi nadwiera. Jeden ze swoich artykułów, kończy tenże sam dziennik, temi słowy: »Mają broń przeciwko nam, a my ściał mamy za sobą;« — jakby to świat bez broni; coś znaczyl przeciw światu zbrojnemu! »W Niemczech, mówi dalej, potrafią czasem iżby zrobić się ustawodawczemi i odnawianiem podatków stanie się popularném; każda wieś, każda wieża kościelna, wytrzymać zdola obleżenie.«

Niejestże to sprzyjający, pocieszający, prognostyk dla Państw niemieckich! I ludzie ci niewzdrygnęli się na podobne nieszczęście! Przy urczyściach w Niemczech zapowiedziano, że niebędzie żadney Austrii, żadnych Pruss, żadney Bawaryi, tylko Niemcy nazwane przez nich Teutoniją; i teraz dziwić się jeszcze będziecie aktowi frankfurkiemu! —

Wiedeń 2 Sierpnia.

»Dziennik francuzki *Posłaniec Izb*, któryby raczej powinien przybrać tytuł posłańca wojny, a za nim gazeta powszechna, zawiera w numerze swoim z d. 24 lipca, długi artykuł, w którym podaje swym czytelnikom wyliczenie straszliwych mass wojska, ciągnącego we wszystkich kierunkach przeciw Francyi. Czujemy się byż tym bardziej upoważnieni do ogłoszenia tego artykułu za *czytą bajkę*, że w wyliczeniu tych armii, niema

żadney wzmianki o austryjackiey, i że zaprzeczenie nasze, nosi na sobie cechę zupełney bezstronności.

»Prawdziwie trzeba na to rzadkiey odwagi, (że tu nayłagodniejszego użyjemy wyrazu,) aby puszczać na świat mniemania, i obkładać je liczbami, które od milionów ludzi zaprzeczone byż mogą. Tylko ślepy duch stronnictwa, na podobną bezczelność zdobyć się może. Dziennik *Posłaniec Izb*, równie jak wszystkie pisma do tego rządu należące, bynajmniej się o to nietroszczy, co o nim powiedzą za granicą; dość mu na tém, że w samey Francyi, trapi i rozjątrza umysły. Wrażenie jednego dnia, jedney chwili, zupełnie go nagradza, i ten dzień tylko do straconych zwykl liczyć, w którym się mu nie uda, zniepokoić umysłów. Na szczęście dla wewnętrzney spokojności Francyi, dni, w których potrafiiono słowami podburzyć do działania, niezawsze obfitemi były w korzyści dla spiskującey fakcyi. Nowsze doświadczenie, udowodniło tę prawdę, i w niey to można uważać rękomyią pokoju świata.«

Dnia 5 Sierpnia.

Korrespondent hamburski, a zanim gazeta powszechna, z dnia 30 Lipca, zawierają list od granic węgierskich, następującey osnowy: »Od trzech tygodni, uzbrajania w armiі austryjackiey dzieją się z podwojoną usilnością; teraz ona zupełnie przechodzi na stopę wojenną. — Z Czech, Galicyi, Morawii, Węgier, a nawet od nayodleglejszych granic Siedmiogrodu, massy wojsk są w poruszeniu, a jak słyhać dążą ony do tak nazwaney armii zachodniey, których środek stanowi Tyrol, i dla połączenia się z armiją włoską; 36 nowych pozycyinych i rakietniczych bateryi, śpiesznie urządzonych zostało, ku temu samemu przeznaczeniu.« — Gazeta powszechna, przyjmując ten artykuł czyni uwagę, że takowy może byż nieco przesadzony. — Lecz my tu bliżey mieszkający granic Węgierskich, oświadczamy że osnowa tego artykułu jest *wyraźnem zmyśleniem*. Niechcemy zresztą wchodzić w przyczyny, z jakich mógł podobny artykuł byż przyjętym do gazety powszechney, której przecież niezbywa na korrespondentach w krajach cesarskich. Wszakże od granic węgierskich wiadomości, daleko mają bliższą drogę, do Augszburga, niżeli aż przez Hamburg. —

FRANCYA.

PARYZ 20 Lipca.

Kuryer Francuzki pisze:— Rząd potrzebuje długiego namysłu, nim, wyjawi swój sposób uważania aktu uchwalonego przez zgromadzenie związku niemieckiego. Okoliczność ta, łatwo się da wytłumaczyć, z jednej strony zachować musi pewne względy dla związku niemieckiego, z drugiej strony, widząc jakie wrażenie zrobiła powyższa uchwała, nie chce otwarcie wystąpić w jej obronie. »

Ciągle napaści dzienników opozycyjnych na *Dziennik Sporów*, nastęrczyły gazetce francuzkiej następujące spostrzeżenia:— »*Kuryer Francuzki* i *National* zapominają przy tej napaści zupełnie, że swoje znaczenie winny są *Dziennikowi Sporów*. Lewa strona izby w r. 1823 składała się tylko z 6 deputowanych, i byłaby zupełnie upadła, gdyby *Dziennik Sporów* nie był się z nią połączył, opuszczając naszą sprawę. Wybory w roku 1827 i 221 członków opozycyjnych, są jego dziełem. Przeznaczenie tego dziennika jest prawdziwie osobliwsze; zdaje się by dź na to powołanym, aby obalał i znowu przywracał porządek.» — Podczas gdy dzienniki opozycyjne zostają w wojnie z *Dziennikiem Sporów*, napada *Codzienna* na *Gazetę Francuzką*, nazywając ją odszczepieńcem. *Gazetę Francuzką* odpiera swoją przeciwniczką następującym sposobem:— »Gdyby w r. 1823 *Codzienna* była wspólny interes z nami utrzymywała, nie przechodząc na stronę *Dziennik Sporów*, który znowu za *Konstytucjonistą* poszedł, dezercya rojalistów w obozie nie miałaby była miejsca; gdyby w roku 1829 była z nami trzymała, byłby Pan Villele wszedł do ministerium, książę Polignac nie byłby wydał znanych rozporządzeń, i nie byłoby przyszło do rewolucyi; gdyby jeszcze od rewolucyi tą samą co my drogą poszła, rojalisci nie byłiby się rozdwoili, bo cały zarzut, który czynią naszym zasadom, jest ten, że je nie wszyscy rojalisci podzielają. *Codzienna* zatem jest winna, że rewolucya przyszła: do skutku i że jeszcze trwa ciągle.»

WŁOCHY.

Rzym 9 Lipca.

Z Galicji i z ziemi siedmiogrodzkiej, przybyło kilka oddziałów wojsk austriackich do armii włoskiej.

FLORENCYA 9 Lipca.

Gazeta Urzędowa pisze:— Falszywie doniosły zagraniczne gazety o wypadkach podczas Bożego Ciała w Luce i Florencyi wydarzonych. To były małe spory officerów gwardyi narodowej z liberalistami, i nie zasługują nawet na wspomnienie. »

ANKONA 8 Lipca.

Wczoray wieczór przybył z największym pośpiechem szef batalionu Pan Cardon, dla objęcia dowództwa cydadelli. Dziś wyjechał dodany jeneralnemu sztabowi adjutant ministra wojny Pana Bonet do Romanii z tajnymi zleceniami. Jenerał Cubières miewa często narady z urzędem municypalnym i deputowanymi, względem obmyślenia środków utrzymania się dla emigrantów, z Romanii ciągle przybywających. Mamy pewne wiadomości, że P. Fabrici, delegat naszej prowincyi, odwołanym będzie do Rzymu, a w nieysce jego przybędzie delegat z Ascoli. Aresztują tu podeyrzanych ludzi; którzy podszywają się pod płaszczyk liberalizmu, dopuszczali się wszelkich zbrodni. Listy z Tulonu i z Paryżu zapewniają, iż tu przybędzie okręt liniowy *Suffren* i dwie fregaty; niezawodnie mówią, iż resztę kompanii artylleryi przywiezie okręt *Caravane*, a drugą połowę bateryi i kompanią inżynierów oddziału 66, oraz 2 bataliony z 23go pułku, będą na pokładzie okrętu *Suffren* i dwóch wyżey wspomnianych fregat.

Dnia 1 Lipca zgromadził jenerał Cubières korpus officerów w Ankonie i oddał im następujący rozkaz dzienny: »Mości Panowie! Minister wojny rozkazał mi przywrócić spokojność w mieście Ankonie, dla tego W Panów zwołałem, aby ich o moich zarządzeniach uwiadomić. Zaczęę od ukarania tych, którzy pod maską liberalizmu pepelniali zbrodnie; dla tego wydałem rozkazy do aresztowania kilku, między innymi Samsona Levi i Angelo Mancini, wczoray i dziś poymanych, którzy już od dawnego czasu znanemi są z swego zbrodniczego życia. Nie ścierpię dłużej żadney siły zbroynéy w tém mieście, która niezgodna jest z naszą, i dla tego użyję środków i mocy, aby takową rozpedzić, i dałem także rozkaz, aby każdego ująć, któryby pod jakim bądź pozorem, przywłaszczal sobie prawo wybierania pieniędzy. Nakoniec zrobilem przedstawienie do Papieża o nadesłanie tu reprezentanta, z którym w porozumieniu działać będę i dawny porządek przywrócić. Proszę W Panów, abyście innie wspierali swoją działalnością, i okazali, że Francuzi szanują i poważają liberalne myśli, lecz zbrodni aniskrytobóystwa nigdy niebyli obrońcami i niebędą, pod jaką bądź maską takowe popelnione zostaną.» Terazniejszy delegat papieżki ma przybyć z gwardyą honorową z 50 ludzi złożoną.